

skal disse også være rustet til at hjælpe de mennesker og sluse dem videre til de relevante behandlingstilbud. Det vigtige er jo, at de meldinger, vi får fra forsorghjem og herberger, siger, at der er en faldende søgning af misbrugere og ikke mindst af psykisk syge, fordi de alternative tilbud, vi har givet dem, og som kommunerne og amterne bygger op, faktisk virker. Så jeg synes, at hvis vi ser på virkeligheden og lytter til erfaringerne, viser det sig, at vi er inde på et rigtigt spor med det lovforslag, vi her har fremsat, og som der har vist sig at være bred tilslutning til.

Med hensyn til fru Kirsten Jacobsens spørgsmål om, hvordan vi sikrer, at herberger ikke bliver permanent boligtilbud til hjemløse og andre grupper, så er det jo netop hensigten med det her forslag, at man skal sikre en mere permanent bolig, sikre, at man i samarbejde mellem forsorghjem og herberger og kommuner skaffer de mennesker, vi taler om, egen bolig enten i en lejlighed eller i et bofællesskab.

Tove Fergo (V):

Jeg er ikke så tilfreds med socialministerens svar, og jeg vil godt bede socialministeren om at uddybe, hvorfor det skulle give større turbulens på institutionerne, på herberger og forsorghjem, hvis det var amterne og kommunerne, der skulle finansiere pladserne.

Det er jo i forvejen sådan, at der bliver udbetalt pension til beboerne af herberger og forsorghjem, ligesom der bliver til plejehjemsbeboere osv. Det vil sige, at der er administrationskontorer på herberger og forsorghjem, der skal tage kontakt med den pågældendes kommune for at træffe aftale om betalingen. Så det ville på ingen måde betyde nogen som helst yderligere administration eller turbulens.

Jeg vil bede socialministeren om at konkretisere påstanden om, at en ændring af finansieringen ville give turbulens på dette område.

Og så vil jeg spørge socialministeren direkte om en anden ting. Det er sådan, og det har socialministeren også svaret ...

Formanden:

Lidt mindre støj!

Tove Fergo (V):

... og det har socialministeren givet anledning til med sit svar på et spørgsmål om Københavns Kommune: Er det her en skjult form for ekstra hjælp til Københavns Kommune? For hvis det er

det, og hvis det er årsagen til, at man vil fastholde specielt denne finansieringsmodel med den store statslige betaling, den centralistiske model, så kunne man da nok se på at kompensere Københavns Kommune for udgiften til herberger og forsorghjem på en anden måde. Så jeg vil godt have et direkte svar fra socialministeren: Er det en skjult kompensation til Københavns Kommune?

Så vil jeg spørge socialministeren: Hvorfor skal mennesker så langt ned, at de først skal henvende sig på et herberg for hjemløse, før de kan få det rigtige tilbud? Det er jo sådan, det foregår i den virkelige verden. Jeg hører det igen og igen netop her i storbyen, i København, hvordan både de pårørende og misbrugerne eller de psykisk syge selv giver udtryk for, at det er ydmygende og nedværdigende, at de først skal på Sundholm, før de kan få et behandlingstilbud, der er relevant, og kan tage fat på de problemer, de har. Hvorfor skal det være sådan?

Mener en socialdemokratisk ledet regering virkelig, at det er den måde, man vil hjælpe de allersvageste medborgere på?

Tom Behnke (FP):

Ministerne mente, at det ville give uoverskuelige konsekvenser, hvis man gennemførte de ændringsforslag, der er stillet af V, K og Z. Nu kan »uoverskuelige konsekvenser« jo både være positivt og negativt ment, men jeg hørte ministeren som værende negativ i forhold til, at det skulle give uoverskuelige konsekvenser, at man laver en deling af finansieringen, således at kommunerne betaler halvdelen og amterne halvdelen.

Det, der er målet, er, at man giver et rigtigt økonomisk incitament til kommuner og til amter, at man dér finder den rigtige løsning, eller lad mig sige den bedste løsning for den enkelte borger.

Det, man nemt risikerer med det finansieringssystem, som vi har i dag, er, at kommunerne springer over, hvor gærdet er lavest, og så laver en »gratis parkering« på et herberg.

Som jeg ser vores ændringsforslag, kan jeg kun se, at det vil få en positiv effekt, nemlig det økonomiske incitament til kommunerne, at de finder den løsning, der er bedst for borgeren, og ikke nødvendigvis den løsning, der er den billigste.

Så hvad er det for negative konsekvenser, ministeren frygter? Hvad er det for negative konsekvenser, ministeren forudser? For det er